

Інформаційний бюлетень з практики Суду 63
Квітень 2004

Assanidzé проти Грузії [ВП] - 71503/01

Рішення від 8.4.2004 [ВП]

Стаття 1

Відповідальність держав

Відповідальність грузинської держави за факти, у яких безпосередньо винна влада Автономної республіки Аджарія

Юрисдикція держав

«Юрисдикція» грузинської держави над Автономною республікою Аджарія

Стаття 5

Стаття 5-1

Незаконний арешт або позбавлення свободи

Утримання заявника під вартою незважаючи на остаточне рішення, що набуло законної сили, звільнити його: *порушення*

Стаття 6

Кримінальне провадження

Стаття 6-1

Доступ до суду

Відмова звільнити заявника, виправданого відповідно до остаточного рішення суду: *порушення*

Стаття 41

Справедлива сатисфакція

Суд зазначив, що держава має забезпечити звільнення заявника як засіб відшкодування встановлених порушень

Факти – Заявник був мером столиці Автономної республіки Аджарія у Грузії і депутатом Верховної ради цієї республіки. Його притягнули до кримінальної відповідальності за спробу викрадення людини, і в жовтні 2000 року він був засуджений Верховним судом Аджарії до дванадцяти років позбавлення волі. Заявник оскаржив це рішення у касаційному порядку. У січні 2001 року Верховний суд Грузії скасував цей вирок і виправдав заявника, це рішення було остаточним і не могло бути оскаржене. Цим же рішенням було наказано негайно звільнити заявника,

котрого утримували під вартою місцеві аджарські органи. Центральні державні органи Грузії вжили необхідних як процесуальних, так і політичних кроків щодо місцевих аджарських органів з метою звільнити заявника. Проте він і на момент ухвалення рішення Європейським судом продовжує перебувати в ув'язненні у тюрмі аджарського міністерства безпеки.

Право

Стаття 1 – Факти, котрі повідомив заявник щодо Автономної республіки Аджарія, адміністративно-територіального утворення у складі Грузії, наділеного автономією, відносяться до «юрисдикції» Грузії у розумінні статті 1. Центральна державна влада вжила різних юридичних і політичних кроків для звільнення заявника, і продовжує повторювати такі прохання. У внутрішньо-правовій системі повідомлені факти безпосередньо були *вчинені* місцевими органами Автономної республіки Аджарія, але з точки зору Конвенції єдиним *відповідальним* суб'єктом є грузинська держава.

Стаття 5 § 1 – Хоча заявник був виправданий, а Верховний суд Грузії постановив рішення про його негайне звільнення, він продовжує перебувати в ув'язненні, незважаючи на те, що не відбулось жодного перегляду провадження і не було постановлено нового рішення про залишення його під вартою. Таке позбавлення свободи не відповідає ані національному законодавству, ані жодному іншому нормативно-правовому акту.

Висновок: порушення (одноголосно).

Стаття 6 § 1 – *Право на доступ до суду у кримінальному провадженні:* Корисний наслідок цієї статті було анігільовано внаслідок невиконання протягом більше ніж трьох років остаточного судового рішення, яке не могло бути оскаржене.

Висновок: порушення (чотирнадцять голосів проти трьох).

Стаття 41 – Суд призначає відшкодування за моральну і матеріальну шкоду і відшкодування видатків і витрат.

Суд постановляє, що Грузія, як держава-відповідач, має вжити під контролем Комітету Міністрів заходи, спрямовані на припинення встановленого порушення (стаття 46), і має забезпечити звільнення заявника у якнайкоротший строк.